
AMOR I RELACIONS | Laura Centellas | Actualitzat el 09/02/2025 a les 08:30

El relat hot: Janis i Andreu

Disclaimer: El cervell és l'òrgan sexual més poderós de tots. És només amb bona salut mental, comunicació i assertivitat que podem gaudir de la nostra sexualitat. En un món d'immediatesa i bombardeig constant d'imatges, entrenar el múscul del cervell en la sexualitat és fonamental per a millorar les nostres experiències sexoafectives.

Janis i Andreu

La Janis sempre havia pensat que els gossos tenien una mena de sisè sentit per saber amb qui havien d'acostar-se. I aquell matí al parc, quan el seu labrador, en Rocco, va córrer directe cap a un altre gos per començar a jugar, va tenir la sensació que aquell no era una trobada qualsevol.

L'altre gos, un border collie negre i blanc, es movia àgilment, saltant entremig de les cames del seu amo. Quan la Janis va aixecar la mirada per disculpar-se per l'entusiasme d'en Rocco, es va trobar amb uns ulls càlids i curiosos. L'Andreu, el noi que aguantava la corretja de l'altre gos, li va somriure de manera tímida però encantadora.

?No passa res, crec que s'han agradat tant com... bé, com poden agradar-se els gossos. ?Va dir en to de broma, mirant com els dos animals es perseguïen alegrement per la gespa.

La Janis va somriure i es va apropar una mica més.

?Sí, en Rocco és molt social. A vegades massa. No té gens de vergonya.

?Crec que el meu tampoc. Es diu Max. Jo sóc l'Andreu, per cert.

?Janis.

Es van donar la mà per pur instint, però aquell contacte, tot i ser breu, va encendre una petita espurna de nerviosisme entre ells. Una d'aquelles mirades mantingudes una mica massa, un somriure més llarg del compte. Semblaven dos adolescents que s'agradaven però que encara no havien après com gestionar aquella atracció.

Van seguir parlant mentre els gossos jugaven, però cada paraula, cada moviment, tenien una energia diferent, que ni la Janis ni l'Andreu podien ignorar. Quan finalment van marxar cadascú cap a casa seva, l'Andreu va girar-se un parell de cops per veure-la allunyar-se. I la Janis, sense voler, va estar la resta del dia pensant en aquell noi amb qui, per alguna raó, s'havia sentit connectada des del primer moment.

Era dissabte a la nit i la Janis, com solia fer, havia anat al seu bar musical preferit amb unes amigues. Feia temps que anaven sovint a aquell local acollidor, amb bona música, llums càlides i gent amb ganes de socialitzar.

El que no esperava era veure-hi l'Andreu.

Ell havia anat allà per primera vegada, acompanyat d'un amic que li havia insistit que aquell era un bon lloc per prendre alguna cosa tranquil·lament. Quan la Janis el va veure, va sentir com l'estómac li feia un petit salt.

L'Andreu també la va reconèixer de seguida, i per un moment semblava que cap dels dos sabia si havia de fer un gest o simplement fer veure que no s'havien vist. Però finalment, l'Andreu va prendre la iniciativa i es va acostar.

?Sembla que coincidim més sovint del que pensàvem. ?Va dir amb un somriure mig divertit.

?Sí... A veure si el destí ens vol dir alguna cosa.

Es van quedar mirant uns segons en silenci, fins que ella li va fer un gest perquè s'assegués amb ella i les seves amigues. Les hores van passar entre riures, mirades carregades de complicitat i converses aparentment innocents, però que amagaven un corrent cada cop més elèctric.

?Suposo que haurem d'agrair als nostres gossos per haver-nos presentat. ?Va dir ell en un moment de la conversa, mentre es passava la mà pels cabells amb un somriure.

?Totalment. Encara que diria que avui no serem nosaltres qui els traiem a passejar...

L'Andreu va aixecar una cella, confós al principi, fins que va entendre el doble sentit de la frase. Va riure lleument, recolzant-se a la taula, apropant-se a ella.

?No ho sé... Jo diria que aquí qui té ganes de llepar no són els gossos.

La Janis es va mossegar el llavi, notant com la calor li pujava per la pell.

?Tens raó. De fet, jo ja tinc ganes de saber si ets bo amb la llengua.

L'Andreu va inspirar fons, sorprès i excitat alhora per aquella resposta tan directa. Per un segon, es va quedar mirant-la, com si volgués confirmar si realment ho havia dit. Quan va veure la manera com el mirava, amb un somriure provocador i les pupil·les dilatades, va entendre que aquella nit només podia acabar d'una manera.

Es van inclinar l'un cap a l'altre, i per fi es van fer un petó. Va ser un petó intens des del primer segon, sense tímidesa, sense dubtes. Els seus llavis es movien amb ganes, com si aquella atracció continguda durant els darrers dies explotés d'un sol cop. Les seves llengües es van trobar en una dansa provocativa, i l'Andreu va notar com la Janis li agafava la nuca amb més força, profunditzant encara més el petó.

Les amigues de la Janis van començar a cridar al seu voltant. Quan es van separar, ella li va mirar els llavis, amb una mitja rialla.

?No ha estat malament, però potser necessito més proves per estar-ne segura.

L'Andreu va riure, encara amb la respiració agitada.

?Si vols, tinc on lloc secret on fer experiments.

La Janis no va respondre amb paraules. Només va agafar el got, s'ho va beure tot d'un sol glop, i va dir:

?A què esperes per portar-m'hi?

Van seguir liant-se intensament, com si fossin dos immants inseparables. Tenien ganes d'apretar-se els cossos ben fort. I així, entre rialles, desig i una química explosiva, van sortir del bar, sabent que el millor estava per arribar.

CONTINUARÀ...

Missatge de la redacció: Si veiem que aquesta història té moltes visites, tornarem amb una segona part! Comparteix-la amb les teves amigues i amics!